

väckt till liv revolutionära tendenser, som till sist vänt sig mot de snyltande elementen inom deras eget samhälle. Man kan med skäl undra, om det ej skulle gå på samma sätt, i fall vårt eget fredliga samhälle plötsligt finge mottaga en invasion av jättekapitalister t. ex. från planeten Mars, som pockade på frukten av vårt eget arbete. Helt visst satte sig då våra röda arbetsmyror till motvärn mot dessa främlingar — men sedan, vem vet hur det ginge våra jordiska kapitalister!

På tal om sådant kommer man osökt att tänka på de originella synpunkter som Maurice Maeterlinck, den flamländske diktaren, kastar fram å propos binas liv och samhällsordning. Maeterlinck, som i sitt arbete »Bikupan» ägnat dessa märkliga väsen ett grundligt studium, yttrar på tal om bisamhällets förtjänster och brister följande:

»Och nu må man jämföra dessa bisamhällets brister: överflödet på sysslösa och skadliga drönare, avkommans alstring utan samlag, bristen på medlidande, det oerhörda offrandet av individen till artens förmån, den sällsamma böjelsen att i oändliga massor uppmagasinera tillspillogående och härsknande och förbrukat frömjöl, den långa mellanregeringen mellan det första svärmandet till den andra drottningens befruktning — man jämföre dessa brister med missförhållandena i det mänskliga samhället! Vore vi bin, som betraktade det mänskliga samhället, så skulle vår förvåning bli stor, när vi t. ex. såge den ologiska och orättvisa arbets-